

Sala Mariscal: Si t'hi poses bé, passen coses

Després de 40 anys i 7.000 concerts, si les parets de la sala de l'Estartit parlessin podrien explicar-ne de l'alçada d'un campanar

La mítica sala Mariscal de l'Estartit s'ha acabat convertint en una llegenda viva | Juan Miguel Morales

"Black Is Black", de **Los Bravos**, dura 2 minuts i 55 segons, llevat que **Mike Kennedy** des de l'escenari demani una ampolla de Johnnie Walker a l'amo del local. En aquest cas, durarà exactament el que el cantant trigui a acabar-se el whisky, ell tot solet, enmig d'una mena d'orgia psicotròpica de riffs de guitarra i línies de baix mítiques. El dia que va tocar a la sala Mariscal, **Kennedy** va engolir-se el contingut de l'ampolla en vint minuts. Catarsi col·lectiva i fetge d'acer inoxidable.

Perquè a la teva sala hi passin coses com aquesta, t'hi has de posar bé. Potser per això, quan Llorenç Massaguer va obrir el local el juny del 1979, el va batejar en esperanto: Ciam-ajn, que vol dir 'en qualsevol moment'. Quan menys t'ho esperis, en pot passar alguna, com que **Peter van der Leelie** emuli **Jimi Hendrix** al Monterrey del 1967, calant foc a la seva guitarra i llançant-la a un públic més acollonit que fervorós.

O que després de buscar-la molta estona perquè ha de començar el concert, et trobis tota una icona del punk com és **Nina Hagen** feta un cromo al lavabo dels camerinos, o que uns tals **Erik Manchester and the Macho Man's**, sospitosament semblants a **Glaucs**, escenifiquin en plena Setmana Santa la mort i posterior resurrecció del seu cantant damunt l'escenari, taüt inclòs, o -fins i tot- que un grup de heavy satànic munti una missa negra que acabi amb una col·legiala masturbant-se amb un crucifix al mateix escenari on **Jerry Marotto**, el bateria de **Peter Gabriel** o

Paul McCartney, va convidar el seu fill a tocar amb ell quan només tenia 12 anys.

Pot passar que Joan "Nyinín" Cardona necessiti un ampli i no tingui ni un ral i tu, amb aquell "ja ho trobarem" tan empordanès, li demanis que te'l pagui en espècies, sense saber encara que estàs programant el germen del que serà un dels grups insígnia del "rock català". Un Marshall a canvi d'un dels primers concerts de **Sopa de Cabra**, l'agost del 1986, quan encara ningú sabia que a força de posar-t'hi bé, la mítica sala Mariscal de l'Estartit s'acabaria convertint en una llegenda viva.